

Εσπερινός Αγίου Σπυρίδωνος στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Ναυπλίου

/ [Ενορίες](#)

Πανηγυρίζει με κάθε μεγαλοπρέπεια ο ιστορικός [Ιερός Ναός του Αγίου Σπυρίδωνος](#) στην πόλη του [Ναυπλίου](#), ο οποίος έμελε να συνδέεται με ένα τραγικό γεγονός της ιστορίας, την δολοφονία του πρώτου κυβερνήτη της Ελεύθερης Ελλάδος **Ιωάννη Καποδίστρια**.

Την παραμονή της εορτής, **Κυριακή 11 Δεκεμβρίου 2022**, τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός. Κατά τον εορταστικό Εσπερινό έψαλλε ο πρωτοψάλτης του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Γεωργίου Δημήτριος Καρκαλάτος.

Ο [Άγιος Σπυρίδων](#) γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στο τώρα κατεχόμενο χωριό Άσκια (Άσκια) της Κύπρου (και όχι στην Τριμυθούντα - σημερινή Τρεμετουσιά - όπως γράφουν πολλοί) από οικογένεια βοσκών, που ήταν κάπως εύπορη. Αν και μορφώθηκε αρκετά δεν άλλαξε επάγγελμα. Συνέχισε και αυτός να είναι βοσκός.

Σαν χαρακτήρας, ο Άγιος, ήταν απλός, αγαθός, γεμάτος αγάπη για τον πλησίον

του. Τις Κυριακές και τις γιορτές, συχνά έπαιρνε τους βοσκούς και τους οδηγούσε στους ιερούς ναούς, και κατόπιν τους εξηγούσε την ευαγγελική ή την αποστολική περικοπή. Ο Θεός τον ευλόγησε να γίνεται συχνά προστάτης χήρων και ορφανών.

Νυμφεύθηκε ευσεβή σύζυγο και απέκτησε μια κόρη, την Ειρήνη. Γρήγορα, όμως, η σύζυγός του πέθανε. Για να επουλώσει το τραύμα του ο Σπυρίδων αφοσιώθηκε ακόμα περισσότερο στη διδασχή του θείου λόγου.

Μετά από πολλές πιέσεις, χειροτονήθηκε ιερέας. Και πράγματι, υπήρξε αληθινός ιερέας του Ευαγγελίου, έτσι όπως τον θέλει ο θείος Παύλος: «Άνεπίληπτον, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, τέκνα έχοντα έν ύποταγή μετὰ πάσης σεμνότητας» (Α΄ προς Τιμόθεον γ΄ 2-7). Δηλαδή ακατηγόρητο, προσεκτικό, εγκρατή, σεμνό, φιλόξενο, διδακτικό, και να έχει παιδιά που να υποτάσσονται με κάθε σεμνότητα. Έτσι και ο Σπυρίδων, τόσο σωστός υπήρξε σαν ιερέας, ώστε όταν χήρεψε η επισκοπή Τριμυθούντος στην Κύπρο, δια βοής λαός και κλήρος τον εξέλεξαν επίσκοπο.

Από τη θέση αυτή ο Σπυρίδων προχώρησε τόσο πού στην αρετή, ώστε τον αξίωσε ο Θεός να κάνει πολλά θαύματα.

Να σημειώσουμε εδώ ότι ο **Άγιος Σπυρίδων** με το κύρος της αγίας και ηθικής ζωής του στην Α΄ Οικουμενική σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας (Μικρά Ασία) και στην οποία συμμετείχε, κατατρόπωσε τους Αρειανούς και αναδείχτηκε από τους λαμπρούς υπερασπιστές της Ορθόδοξης πίστης. Μάλιστα, όπως αναφέρει η παράδοση, αφού μίλησε για λίγο, κατόπιν έκανε το σημείο του Σταυρού και με το αριστερό χέρι, που κρατούσε ένα κεραμίδι, εις τύπον της Αγίας Τριάδος είπε: «Είς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός» και έκανε να φανεί προς τα επάνω απ΄ το κεραμίδι φωτιά, δια της οποίας είχε ψηθεί αυτό. Όταν δε είπε: «Καί τοῦ Υἱοῦ», έρρευσε κάτω νερό, δια του οποίου ζυμώθηκε το χῶμα του κεραμιδιού. Και όταν πρόσθεσε: «Καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» έδειξε μέσα στη χούφτα του μόνο το χῶμα που απέμεινε.

Ο **Άγιος Σπυρίδων** κοιμήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου του 350 μ.Χ.

Τα 648 μ.χ. η Κύπρος αντιμετώπιζε μεγάλες επιδρομές από τους Σαρακηνούς και το λείψανο μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό. Τοποθετήθηκε στον Ναό των Αγίων Αποστόλων μαζί με το λείψανο της Αυγούστας Θεοδώρας. Παρέμεινε στην βασιλίδα των πόλεων μέχρις ότου ο ιερέας Γρηγόριος Πολύευκτος λίγες μέρες πριν την πτώση πήρε τα δύο λείψανα και τα μετέφερε μέσω Σερβίας, Θράκης και Μακεδονίας στη Παραμυθιά της Ηπείρου. Τρία χρόνια περιπλανήθηκε από τόπο σε τόπο μέχρις ότου φτάσει στην Κέρκυρα. Όλο αυτό το διάστημα είχε τοποθετήσει τα λείψανα σε σακιά με άχυρα

και όποιος τον ρωτούσε τους έλεγε πως είναι τροφή για το υποζύγιό του. Το 1456 μ.Χ. έφτασε στην Κέρκυρα γιατί πίστευε πως τα λείψανα θα ήταν ασφαλισμένα. Τα Επτάνησα εκείνη την εποχή βρίσκονταν κάτω από την εξουσία των Ενετών. Ο ιερέας Γρηγόριος Πολύευκτος βρήκε ένα συμπολίτη του πρόσφυγα τον ιερέα Γεώργιο Καλοχαιρέτη και του κληροδότησε το λείψανο του Αγίου.

Μετά τον θάνατο του ο Γεώργιος Καλοχαιρέτης άφησε κληρονομιά στους γιούς του στο Λουκά και Φίλιππο το λείψανο του Άγιου Σπυρίδωνα. Οι δύο αδελφοί θέλησαν να μεταφέρουν το λείψανο στην Βενετία. Η υπόθεση μάλιστα εκδικάστηκε από την Ενετική Γερουσία. Το ανώτατο δικαστικό όργανο του κράτους αποφάσισε ότι το λείψανο αποτελεί ιδιοκτησία των αδελφών, άρα διατηρούν το αναφαίρετο δικαίωμα να το μεταφέρουν όπου εκείνοι επιθυμούν. Τελικά όμως η μεταφορά δεν πραγματοποιήθηκε διότι υπήρξαν έντονες αντιδράσεις από τον Κερκυραϊκό λαό και το ανώτατο δικαστικό όργανο δεν επέμεινε και επικράτησε η σκέψη ότι δεν έπρεπε να δημιουργούνται δυσαρέσκειες στους λαούς οι οποίοι βρίσκονται κάτω από τη Βενετική σημαία. Το 1512 μ.Χ. συντάχθηκε στην Άρτα δωρητήριο συμβόλαιο στο όνομα της Ασημίνας Καλοχαιρέτη, κόρη του Φιλίππου, η οποία παντρεύτηκε τον Σταμάτιο Βούλγαρη και η οποία με τη σειρά της άφησε διαθήκη που χρονολογείται από τις 25 Νοεμβρίου 1571 μ.Χ. και ορίζει πως το Ιερό Λείψανο του Αγίου παραμένει ως κληρονομιά στους γιούς της και στους απογόνους τους.

Ο ναός ο οποίος στεγάζει σήμερα το σκήνωμα του σγίου, κτίστηκε στα 1589 μ.Χ. και ανήκει στο ρυθμό της μονόκλιτης βασιλικής. Το ψηλό και πυργωτό καμπαναριό, ως συμπλήρωμα του ναού, κτίστηκε το 1620 μ.Χ. Το σημερινό τέμπλο του ναού, κατασκευασμένο από μάρμαρο της Πάρου, κατασκευάστηκε το 1864 μ.Χ. και είναι έργο του αυστριακού αρχιτέκτονα Μάουερς. Η ουρανία είναι ζωγραφισμένη από τον Κερκυραίο ζωγράφο Νικόλαο Ασπιώτη το 1852 μ.Χ., ενώ οι εικόνες του τέμπλου είναι φτιαγμένες από τον επίσης Κερκυραίο ζωγράφο, Σπύρο Προσαλένδη. Η σημερινή λάρνακα φτιάχτηκε στη Βιέννη το 1867 μ.Χ. Είναι από σκληρό, πολυτελές ξύλο με εξωτερική ασημένια επένδυση. Βρίσκεται τοποθετημένη μέσα στην κρύπτη, η οποία δημιουργήθηκε ειδικά για να δεχθεί το λείψανο του Αγίου Σπυρίδωνα, το οποίο επισκέπτονται χιλιάδες ξένοι και ντόπιοι επισκέπτες. Είναι ένα από τα τρία άφθορα λείψανα στο Ιόνιο, του Άγιου Σπυρίδωνα, του Άγιου Γεράσιμου και του Αγίου Διονυσίου.

Στην Κέρκυρα το σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνος λιτανεύεται τέσσερις φορές το χρόνο. Την Κυριακή των Βαΐων για την απαλλαγή του νησιού από επιδημία πανώλης το 1629 μ.Χ. Το Μεγάλο Σάββατο γιατί το έτος 1533 μ.Χ. το νησί επλήγη από μεγάλη καταστροφή της σοδιάς των σιτηρών. Την 11η Αυγούστου για την διάσωση του νησιού από σφοδρή επιδρομή των Τούρκων το 1716 μ.Χ. και την

πρώτη Κυριακή του μηνός Νοεμβρίου για δεύτερη επιδημία πανώλης το 1673 μ.Χ.

(ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΒΙΝΤΕΟ: STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ)